

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
07. 04. 2017
Wpł. Nr dz.*STW/1667*.....

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. *07.04.2017*
nr. *1667* podpis. *[signature]*

Warszawa, dnia *06* kwietnia 2017 r.

DAB.2.054.17.2017.JD

NK: *56132117*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. *7.04.17*
nr. *2033* podpis. *[signature]*

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Józefa Łyczaka na 36. posiedzeniu Senatu w dniu 3 marca 2017 r. w sprawie wątpliwości interpretacyjnych o charakterze podatkowym dotyczących obowiązków podatkowych właścicieli farm wiatrowych oraz uregulowań prawnych ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961) – przesłane do Ministra Infrastruktury i Budownictwa przez Ministra Energii przy piśmie z dnia 22 marca 2017 r., znak: DEO.I.058.23.2017 – przedstawiam odpowiedź w zakresie własnej kompetencji na pytania podniesione w przedmiotowym oświadczeniu:

1) *Czy prowadzone są prace (ewentualnie czy takie prace są planowane) nad nowelizacją ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych dotyczące zmiany definicji elektrowni wiatrowych poprzez wykreślenie z jej treści sformułowań odnoszących się do elementów technicznych?*

Na gruncie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.; dalej: „Pb”), od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961), elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę), co wynika ze zmian wprowadzonych przez art. 9 do Pb w zakresie definicji „budowli”, jak również z Załącznika do Pb, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika).

W tym kontekście wyjaśnienia wymaga, że traktowanie elektrowni wiatrowej w całości jako budowli wynika bezpośrednio z przepisów Pb, do których odsyła art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Przywołany przepis definiuje elektrownię wiatrową jako budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925).

Zasadność traktowania elektrowni wiatrowej w całości jako budowli na gruncie Pb wynika z podstawowej dla tej ustawy definicji obiektu budowlanego, konieczności zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz stworzenia podstaw prawnych do interwencji organu nadzoru budowlanego w przypadkach katastrofy budowlanej związanej z uszkodzeniem elementów technicznych elektrowni wiatrowych.

Przesłanki przemawiające za poddaniem kwestii lokalizacji elektrowni wiatrowych regulacjom ustawowym oraz intencje i powody dotyczące uchwalenia ustawy, w tym dotyczące zmian w obszarze definicji elektrowni wiatrowej, zostały opisane w uzasadnieniu do projektu ustawy (druk sejmowy nr 315). W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na stanowisko Najwyższej Izby Kontroli zaprezentowane w Informacji o wynikach kontroli „Lokalizacja i budowa lądowych farm wiatrowych”, opublikowanej w dniu 27 sierpnia 2014 r., w której jednoznacznie wskazano, iż konieczne jest wprowadzenie zmian w przedmiotowym, definicyjnym, obszarze.

Ponadto należy wskazać, iż zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami omawianej ustawy stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz.1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych – wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych takich jak elektrownie wiatrowe. Co należy podkreślić, omawiana zmiana w zakresie definicji budowli została wprowadzona na ostatnim etapie parlamentarnych prac legislacyjnych, nie zostały oszacowane skutki finansowe jej wejścia w życie, a samo jej wprowadzenie było poprzedzone bezskutecznymi staraniami branży inwestorów elektrowni wiatrowych o zmianę przepisów w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych i dało obniżenie wysokości podatku od budowli będących elektrowniami wiatrowymi.

Podział elektrowni wiatrowej na część budowlaną i niebudowlaną (techniczną) stanowił przykład sztucznej regulacji, nieuwzględniającej aspektu funkcjonalnego. W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że zgodnie z art. 3 pkt 1 Pb na obiekt budowlany składają się również instalacje zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wieża elektrowni wiatrowej wraz z fundamentami, bez elementów technicznych (generatora, wirnika oraz łopat), nie jest w stanie funkcjonować zgodnie ze swoim przeznaczeniem. Tym samym podział elektrowni wiatrowej na część budowlaną i niebudowlaną stanowił zabieg formalnoprawny, nieracjonalny z perspektywy funkcjonalnej oraz systematyki Pb.

Taka regulacja skutkowałą brakiem możliwości uznania oderwania się łopaty (uznawanej przez organy nadzoru budowlanego za części niebudowlane elektrowni wiatrowej) za katastrofę budowlaną, a tym samym prowadziła do wyłączenia się organów nadzoru budowlanego od interweniowania w rozpatrywanych sytuacjach.

W obecnym stanie prawnym do całej elektrowni wiatrowej stosuje się przepisy Pb dotyczące użytkowania obiektów budowlanych oraz katastrof budowlanych. Minister Infrastruktury i Budownictwa – biorąc pod uwagę aspekt inwestycyjny oraz bezpieczeństwo użytkowania – uznaje zasadność traktowania elektrowni wiatrowej w całości jako budowli na gruncie Pb, w związku z czym nie prowadzi prac nad zmianą tej regulacji.

2. Czy w przypadku braku zmiany definicji elektrowni wiatrowej w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych planuje się doprecyzowanie przepisów w taki sposób, aby nie wpływały one na zmianę zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości?

Ustawą, która normuje podatek od nieruchomości, jest ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.). Przywołana ustawa w art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 odwołuje się do definicji zawartych w Pb, należy jednak wskazać, że definicje te były tworzone na potrzeby procesu budowlanego, a nie w celu realizacji norm z zakresu prawa podatkowego.

Gospodarzem legislacyjnym ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych jest Minister Finansów, który uprawniony jest również do dokonania interpretacji ogólnej przepisów prawa podatkowego oraz wydawania z urzędu ogólnych wyjaśnień przepisów prawa podatkowego (objaśnienia podatkowe). W związku z czym Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest właściwy w kwestii udzielenia odpowiedzi na przedmiotowe pytanie.

Łoś wyrosy pocunku

Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Tomasz Zuchowski
Podsekretarz Stanu